

Народнопоетичне підґрунтя творчості Панаса Мирного

1. Фольклористична діяльність Панаса Мирного й Івана Білика.
2. Літературна казка. Внесок Панаса Мирного в розвиток жанру.
3. Риси фольклорної естетики в творчості Панаса Мирного.

Література

1. Карпенко Г. Українське питання у публіцистичній спадщині П. Мирного // Історіографічні та джерелознавчі проблеми історії України. Міжвуз. зб. наук, праць. - Дніпропетровськ, 2004. - С. 108-113.
2. Лебедєв Ю. Фольклористична діяльність Панаса Мирного // Література. Фольклор. Проблеми поетики: Збірник наукових праць КНУ ім. Тараса Шевченка. - К., 1994.-№ 1. - С.74-82.
3. Панас Мирний: Життя і творчість у фотографіях, ілюстраціях, документах. - К. : Рад. школа, 1984. - 160 с.
4. Сиваченко М. Панас Мирний і доля його літературної спадщини// Панас Мирний. Твори: У 7 т. - Т.1. - К.: Наукова думка, 1968. - С.5-16.

Додаткова:

1. Карпенко Г. Творча спадщина П. Мирного та І. Нечуя-Левицького як історичне джерело // Грані. - 2004. - № 6 (38). - С. 29-33.
2. Карпенко Г. Літературна критична дискусія 1873-1878 рр. щодо завдань української реалістичної літератури другої половини ХІХ ст. // Бористен. - 2003. - №5.-С. 21-24.
3. Наливайко Д., Шахова К. Зарубіжна література ХІХ сторіччя: Доба романтизму. - Тернопіль: Богдан, 2001. - С.416.
4. Ковтун Е. Злементи фольклорной волшебной сказки в славянской литературной сказке и сказочной фантастике // Македонский язык, литература и культура в славянском и балканском контексте: Матеріальї международной конференции. - М.: МГУ, 1999.-С. 266-276.

1. Фольклористична діяльність Панаса Мирного й Івана Рудченка.

Внесок Панаса Мирного в історію розвитку української літератури важко переоцінити. Сам митець вважав письменницьку діяльність чи не найважливішою і віддавав їй майже весь вільний від служби час. Головною його метою було творити для народу. У щоденнику письменника знаходимо свідчення: «Чого і зачим я турбуюсь? Хочеться мені

листі до знайомого І. Зубковського він просить не розкривати його псевдонім: «Хотя многие мои знакомые знают, кто такой Панас Мирный, но я за жизни своей не хотел бы рекламировать своей фамилии, серьезно считая себя недостойным тех прославлений, какие создались вокруг имени Мирного».

Одним із джерел формування естетичних поглядів письменника був фольклор, який Панас Мирний збирав протягом усього життя. Цей неоціненний скарб став органічним складником багатьох його творів. Народнопоетичні мотиви і образи знаходимо у «Лимерівні», «Казці про Правду і Кривду» та багатьох інших творах майстра слова. Слід зазначити, що гарячий інтерес письменника до народнопоетичної спадщини українства не був випадковим, а передався Панасові Рудченку від старшого брата Івана, який дуже рано почав займатися літературною працею. 1860 року, тобто коли Іванові було 15 років, він надрукував у газеті «Полтавские губернские ведомости» перші зібрані фольклорні матеріали. 1862 року, коли Іван був вільним слухачем Київського університету й мав усього сімнадцять років, з'явилася його перша стаття в петербурзькому журналі «Основа», де на той час друкувалися поезії Тараса Шевченка й інших майстрів слова. Наслідуючи брата, яким він дуже пишався, Панас почав і сам записувати народні пісні та приказки, у нього поглибилася увага до слова, до народної мови, що в подальшому виразно відбилося на творчості добре відомого нам Панаса Мирного. Це не було захоплення гарячкове й скороминуще - навпаки, багатство українського фольклору назавжди полонило Панаса Рудченка, відкривши йому невичерпні запаси мотивів, образів і символів.

В історії української фольклористики 60-70-х рр. XIX століття брати Рудченки - Іван Білик (1845-1905) і Панас Мирний (1849-1920) відіграли вийняtkово важливу роль. Перший відомий як упорядник двох фундаментальних збірників - «Народные южнорусские сказки» та «Чумацкие народные песни». І.Рудченку належить і чималий корпус неопублікованих казок, а також рукописна колекція пісень, замовлянь, прислів'їв і приказок. Фольклорні записи Панаса Мирного частково опубліковані в уже згаданих збірниках І.Рудченка й у «Народних піснях в записах Панаса Мирного та Івана Білика» (видання побачило світ у 1977 році).